

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 31 z 8.2.2003.

3) Komisja Wspólnot Europejskich obciążona zostaje kosztami postępowania w jednej piątej.

4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej obciążone zostaje kosztami postępowania w czterech piątych.

(¹) Dz.U. C 19 z 25.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 12 października 2004 r.

w sprawie C-431/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (¹)

(Odpady niebezpieczne — Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 91/689/EWG)

(2004/C 300/29)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-431/02, mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego na podstawie art. 226 WE, złożoną dnia 28 listopada 2002 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: X. Lewis i M. Konstantinidis) przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnicy: P. Ormond i K. Manji, wspierani przez M. Demetriou, barrister), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, F. Macken (sprawozdawca), S. von Bahr i U. Löhmus, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 12 października 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Nie podejmując niezbędnych środków w celu zastosowania się do obowiązków wynikających z art. 1 ust. 4 i 5, art. 2 ust. 1, 2 i 4, art. 3 ust. 1-4, art. 4 ust. 1-3 oraz art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 377, str. 20), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy oraz Traktatu WE.

2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 5 października 2004 r.

w sprawie C-442/02 (wniosek Conseil d'État o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): CaixaBank France przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Instytucje kredytowe — Ustawodawstwo krajowe, które zabrania oprocentowania rachunków depozytowych a vista)

(2004/C 300/30)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-442/02 mającej za przedmiot wniosek złożony przez Conseil d'État (Francja) na skutek postanowienia z dnia 6 listopada 2002 r., który wpłynął do Trybunału dnia 5 grudnia 2002 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w postępowaniu: CaixaBank France przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, przy udziale Banque fédérale des banques populaires i in., Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), prezesi izb oraz R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, administrator generalny, wydał dnia 5 października 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Art. 43 WE sprzeciwia się przepisowi Państwa Członkowskiego, który zakazuje instytucji kredytowej, filii spółki innego Państwa Członkowskiego, oprocentowania wyrażonych w euro rachunków depozytowych *a vista*, otwartych przez osoby mające stałe miejsce zamieszkania na terytorium tego pierwszego Państwa Członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 19 z 25.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 21 października 2004 r.

w sprawie C-447/02 P: KWS Saat AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Bezwzględne podstawy odmowy — Charakter odróżniający — Kolor per se — Kolor pomarańczowy*)

(2004/C 300/31)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-447/02 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 49 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 11 grudnia 2002 r., KWS Saat AG, z siedzibą w Einbeck (Niemcy), (adwokat: C. Rohnke), w której drugą stroną postępowania jest Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: D. Schennen i G. Schneider), Trybunał (druga izba), w składzie C.W.A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann i J.-P. Puissochet, N. Colneric i J.N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 21 października 2004 r. wyrok, który zawiera następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) KWS Saat AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 55 z 8.3.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 19 października 2004 r.

w sprawie C-472/02 (wniosek Cour d'appel de Bruxelles o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Siomab SA przeciwko Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (¹)

(*Środowisko naturalne — Odpady — Rozporządzenie (EWG) nr 259/93 dotyczące przesyłania odpadów — Właściwość organu wysyłki w zakresie kontroli klasyfikacji przedmiotów wysyłki (odzysk lub usuwanie) i wnoszenia sprzeciwu wobec wysyłki opartej na błędnej klasyfikacji — Sposoby wnoszenia sprzeciwu*)

(2004/C 300/32)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-472/02, mającej za przedmiot wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na mocy art. 234 WE, wniesiony do Trybunału przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 grudnia 2002 r., w postępowaniu Siomab SA przeciwko Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement, Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 19 października 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, w brzmieniu zmienionym decyzjami Komisji 98/368/WE z dnia 18 maja 1998 r. i 1999/816/WE z dnia 24 listopada 1999 r., należy interpretować w ten sposób, iż w przypadku, gdy Państwo Członkowskie stosuje, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 8 powołanego rozporządzenia, szczególną procedurę zgłoszenia - za pośrednictwem właściwego organu wysyłki - listu przewozowego sporządzonego w celu wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku, organ ten - jeśli uzna za konieczne wniesienie sprzeciwu wobec wysyłki z powodu jej błędnej klasyfikacji przez zgłaszającego - nie może dokonać z urzędu ponownej klasyfikacji tej wysyłki, lecz jest obowiązany do zgłoszenia tego listu przewozowego innym organom oraz odbiorcy. W takim przypadku musi on poinformować - przy użyciu wszelkich stosownych środków i przed upływem terminu przewidzianego w art. 7 ust. 2 powyższego rozporządzenia - zgłaszającego oraz inne właściwe organy o swoim sprzeciwie.

(¹) Dz.U. C 44 z 22.2.2003.